

موجودات فضایی چه شکلی هستند؟

ما وقتی درباره شکل موجودات فضایی صحبت می‌کنیم، ممکن است دچار یک اشتباه اصولی شویم. به نظر من قبل از این‌که سوال کنیم این موجودات چه شکلی هستند باید از خود پرسیم اصولاً حیات چگونه آغاز می‌شود تا بعد ببینیم تغییر شکل حیات می‌تواند تابع چه عواملی باشد.

ما وقتی درباره شکل موجودات فضایی صحبت می‌کنیم، ممکن است دچار یک اشتباه اصولی شویم. به نظر من قبل از این‌که سوال کنیم این موجودات چه شکلی هستند باید از خود پرسیم اصولاً حیات چگونه آغاز می‌شود تا بعد ببینیم تغییر شکل حیات می‌تواند تابع چه عواملی باشد.

خب پاسخ به این پرسش که اصولاً حیات چگونه آغاز می‌شود برخلاف نظر خیلی‌ها که آن را پیچیده و غیرقابل پاسخ می‌دانند از نظر من خیلی ساده است. ما تا این لحظه پاسخ این پرسش را پیدا نکرده ایم.

راستش را بخواهید ما الان می‌دانیم حیات اصولاً از آمینواسیدها آغاز شده و در دوران خیلی قدیم مثلاً حدود سه میلیارد سال پیش چند مولکول کربن، هیدروژن، نیتروژن و اکسیژن به شکل خاصی کنار هم قرار گرفتند و تشکیل اولین آمینواسید را دادند.

بعدش صدها نوع دیگر آمینواسید به وجود آمد اما طولی نکشید فقط ۲۰ نوع آمینواسیدها نشان دادند که از همه بهترند و در کنار هم طوری چیده شدند که اولین مولکول پروتئینی را ساختند.

بعد هم که دیگر خودتان می‌دانید این پروتئین‌ها دائماً از روی خودشان کپی تهیه کردند تا اولین موجود خودتکثیر سیاره زمین ساخته شد.

احتمالاً همزمان هزاران موجود خودتکثیر ریز مثل باکتری یا ویروس تولید شدند، بعد چند هزار تایی از آنها دوام نیاوردند اما آنها که شاگرد اول شدند ماندند و رشد کردند و مدام از خودشان خلایقیت به خرج دادند و مثلاً یکی از آنها خودشیرینی کرد و کربن خورد و چاق شد و رشد کرد و هزاران عدد مثل خودش تولید کرد و بعد با ضعیف ترها جنگید یا مثلاً یکی از آنها توانست برای اولین بار ببیند و بفهمد در دنیای دور و برش چه خبر است و بعد اینطوری برتری به دست آورد و خلاصه جنگ برای بقا شروع شد که تا همین امروز هم ادامه دارد.

همان طور که فهمیدید، مهم بذر اولیه‌ای بود که بر اثر آن نخستین آمینواسید به وجود آمد. حالا اگر مثلاً در یک سیاره دیگر یا یک منظومه ستاره‌ای دیگر باز هم این اتفاق بیفتد، حیات‌های نخستین احتمالاً با توجه به شرایط آب و هوایی آنجا و مواد در دسترس شان جور دیگری مسیر تکامل را طی می‌کنند.

مثلاً شاید آن حیات فرازمینی مثل ما اصلاً در آب به وجود نیاید و اصلاً زیر سطح آن سیاره و در پناه خاک ایجاد شود.

خلاصه این که آن موجودات فضایی رشد می کنند و هوشمند می شوند اما این که آیا آنها باید الزاما شبیه انسان شوند؛ خب اصلا این طور نیست.

ما با توجه به شرایط سیاره زمین این شکلی شده ایم. شاید موجودات هوشمند در سیارات دیگر اصلا زیر آب باشند و در آن صورت برای این که هوشمند شوند و بتوانند از ابزار استفاده کنند حتما باید مثلا دستی داشته باشند که در آن صورت شاید ترجیح بدهند هشت پا باشند.

اگر این موجودات هوشمند در جایی باشند که گرانش سیاره شان خیلی زیاد باشد احتمالا کوتوله اما چهارشانه هستند.

آنها احتمالا دو تا چشم دارند چون بیشتر از آن لازم ندارند. البته برای تسلط بر سایر موجودات باید فرز و چابک باشند.

آنها هم به احتمال زیاد مثل انسان طوری تکامل پیدا کرده اند که بتوانند هر موجود زنده دیگری را بخورند. حالا چه گیاه باشد و چه حیوان. شاید هم بتوانند مواد آلی موجود در سطح سیاره مثل گل و لای را هضم کنند که در آن صورت خیلی پیشرفته محسوب می شوند چون از هر شرایطی جان سالم به در خواهند برد.

خلاصه این که پاسخ به این پرسش که موجودات فضایی چه شکلی خواهند بود این است که به شرایط سیاره آنها بستگی دارد.

شاید مثل ما استخوان داشته باشند یا مثل هشت پا غضروفی باشند، شاید قد بلند باشند و شاید هم قد کوتاه. شاید چشم هایشان بزرگ باشد یا کوچک و شاید سیستم شنوایی شان متفاوت باشد، اما حتما مغز بزرگی خواهند داشت که به اندازه مغز ما (البته حداقل) پیشرفته خواهد بود و حتما هنوز هم درگیر جنگ برای بقا هستند که در آن صورت به ما به چشم خوبی نگاه نخواهند کرد!

بهروز یزدان پناه - جام جم